

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/16/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313010599
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4313010599.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Jána Vanka a JUDr. Ľubici Medveckej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému S. K., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného S. K. proti rozsudku Okresného súdu Levice z 20.01.2014, sp. zn. 2T/82/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.03.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného S. K. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného S. K. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák., ktorý spáchal na tom skutkovom základe, že:

na základe policajnej akcie s názvom „Prach“, v priebehu ktorej bolo počas cesty mestom Levice dňa 14.12.2012 v čase o 17.30 hod. na ulici Tekovskej v Tlmačoch, okres Levice, zastavené motorové vozidlo, v ktorom sa okrem iného nachádzal aj V. Y., narodený XX.XX.XXXX v X., ktorý mal u seba vo vnútornom vrecu bundy 2 ks injekčnej striekačky so zataveným koncom o objeme 20 ml. so zrezaným zeleným piestom, ktoré obsahovali kryštalický materiál s celkovou hmotnosťou 30,662 g obsahujúci účinnú látku metamfetamín (pervitín), pričom toto množstvo zodpovedá približne 400 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktoré boli určené na ďalšiu distribúciu, a to okrem iného aj pre

obžalovaného S. K., ktorý bol s ním v ten deň už vopred dohodnutý, že si od neho kúpi presne nezistené množstvo drogy, pričom S. K. si takto pravidelne asi 2-krát do týždňa obstarával od V. Y. metamfetamín, ktorý v období od júna 2012 do 14.12.2012 následne ďalej predával v pravidelných intervaloch za sumu 10 Eur - 20 Eur za jednu dávku, viacerým osobám na základe telefonického kontaktu v Leviciach a okolí a to najmä O. E., S. N., H. S., X. G., Z. G., S. N., L. Berekovi a ďalším, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

Súd I. stupňa za to podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. nezistiť pritažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods.1 písm. a/ Tr. zák. uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí a to mobilného telefónu Nokia 6300, IMEI: 354181/02/167960/0 bez SIM karty, mobilného telefónu Nokia 6600i-1c, IMEI: 358300/03/078330/4 so SIM kartou spoločnosti O2 č. 894210439011126771, mobilného telefónu Nokia

E51-1, IMEI: 356795029986705 so SIM kartou spoločnosti O2 č. 894210439011106761, mobilného telefónu Samsung GT-E1080i, IMEI: 356025/04/139062/3 bez SIM karty, mobilného telefónu Mio A701, IMEI: 356761003463103 bez SIM karty, mobilného telefónu Nokia 3220, IMEI: 357623002883468 so SIM kartou s odstránenými údajmi o SIM karte, okrasného skleneného podnosu o rozmere 25x15 cm, rolky alobalovej fólie, nachádzajúcich sa v úschove ORPZ, Odboru kriminálnej polície Levice pod ČVS: ORP-589/OVK-LV-2012, ktorých vlastníkom sa podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. stáva štát.

Súd I. stupňa podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/214/2012 zo dňa 16.11.2012, právoplatným dňa 23.01.2013 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Súčasne podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky, pričom mu uložil podľa § 77 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. zák. povinnosti, aby po prepustení z výkonu trestu oznamoval potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tieto aj preukazoval, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním napadol obžalovaný, pričom jeho odvolanie smerovalo čo do výroku o výške trestu, ktoré následne aj písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

Vytýkal súdu I. stupňa, že nepoužil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu, pričom vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a toto ustanovenie mal použiť.

Poukázal na skutočnosti, ktoré mal súd I. stupňa pri výmere trestu zohľadniť a to, že sa v súčasnosti na neho hľadí ako keby nebol odsúdený, jeho správanie aj počas výkonu väzby je na požadovanej úrovni nebol disciplinárne potrestaný, priznal sa k spáchaniu skutku a tento úprimne oľutoval, napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, trestný čin spáchal pod vplyvom tiesnivých osobných a rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil, je otcom maloletého dieťaťa o ktoré sa osobne stará, o ktoré sa jeho vlastná matka nestará, pričom maloletá bola zverená rozhodnutím súdu do náhradnej osobnej starostlivosti jeho rodičov. Poukázal na to, že zdravie jeho rodičov je podlomené a je dôvodná obava, že títo nebudú schopní zabezpečiť ďalšiu riadnu starostlivosť o maloletú. S poukazom na uvedené dôvody má záujem čo najskôr prevziať osobnú starostlivosť o maloletú dcéru.

Ďalej uviedol, že súd I. stupňa mal pri výmere trestu zohľadniť aj tie skutočnosti, že pervitín spočiatku kupoval pre vlastnú potrebu, neskôr ho od dodávateľa začal brávať vo väčšom množstve, keďže tento na neho naliehal, pričom dodávateľovi nevedel za drogy zaplatiť. Predaj drog mu prakticky nezabezpečoval žiaden zisk, pretože zisk z predaja použil vždy na nákup ďalšieho tovaru.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol tak, že pri výmere trestu použije ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný trval na podanom odvolaní. Uviedol, že ľutuje všetko čo sa stalo.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol zrušiť rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste a uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody s použitím § 39 Tr. zák. S poukazom na mieru závažnosti konania obžalovaného, ako okolnosti prípadu je možné hodnotiť to, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopúšťal za výraznej podpory V. Y., ktorý ho nútil k páchaniu tejto trestnej činnosti, sústavne mu zadovážoval omamné látky a nútil ho ich predávať. Pokiaľ ide o okolnosti na strane páchatel'a, poukázal na to, čo už uviedol sám obžalovaný, že sa mu rozpadla rodina, má vo výchove maloleté dieťa, o ktoré sa jeho matka absolútne nestará a vzhľadom na zdravotný stav starej matky táto nebude schopná sa o maloleté dieťa dlhodobo starať, a preto navrhol odvolaniu vyhovieť.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že pokiaľ ide o trest, obžalovanému bol uložený trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby, kde súd hodnotil všetky okolnosti obžalovaného a prípadu. Obžalovaný sa predmetného skutku dopustil v čase, keď vedel, že je stíhaný pre drogovú trestnú činnosť. Okolnosť, udávaná obžalovaným, že sa chce starať o maloletú dcéru a túto vychovávať, sa potom javí ako egoistická, pretože sa nesprával tak, aby mohol zabezpečiť riadnu výchovu maloletej. Rozsudok súdu I. stupňa považoval za zákonný a správny a odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal prokurátor) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že obžalovaný na hlavom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na otázky kladené mu v zmysle § 333 ods.3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. odpovedal kladne. Súd I. stupňa vyhlásenie obžalovaného prijal a vykonal dokazovanie len pokiaľ ide o trest.

Odvolací súd, keďže odvolanie bolo podané len do výroku o treste, preskúmal napadnutý rozsudok len v tejto časti.

Po preskúmaní zistil, že súd I. stupňa pri ukladaní trestu postupoval dôsledne podľa § 34 Tr. zák., keď vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj samotnú osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako vyplýva z odpisu z registra trestov obžalovaný má v ňom 5 záznamov. Na prvé odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T 44/1998 nie je možné prihliadnuť, pretože sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Rovnako tak nie je možné prihliadnuť ani na odsúdenie tým istým súdom sp. zn. 3T/115/2009, pretože v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa osvedčil. Ďalšie dve odsúdenia sú odsúdenia cudzozemskými súdmi, ktoré neboli uznané na území Slovenskej republiky. Posledné odsúdenie je odsúdenie Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/214/12 zo dňa 16.11.2012, právoplatným dňa 23.01.2013, ktorým bol uznaný vinným z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorý mu bol podmiennečne odložený a zároveň mu bola určená skúšobná doba v trvaní 1 rok a 6 mesiacov do 23.07.2014.

U obžalovaného možno konštatovať, že ide o osobu so sklonmi k páchaniu trestnej činnosti.

Súd I. stupňa pri rozhodovaní o treste správne vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 2 Tr. zák. a správne prihliadal na určenie pomeru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností na strane páchatel'a a miery ich závažnosti (§ 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona). Pri osobe obžalovaného súd I. stupňa správne zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., a to, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento aj úprimne oľutoval. Príťažujúce okolnosti nezistil.

Súd I. stupňa ukladal obžalovanému podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody z dôvodu, že predmetného skutku sa dopustil skôr, ako bol vyhlásený rozsudok pre iný jeho trestný čin, keď trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/214/12 zo dňa 16.11.2012, doručený obžalovanému 15.01.2013 (v tento deň sa považuje trestný rozkaz za vyhlásený), bol uznaný vinným pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Súd I. stupňa uložil obžalovanému trest aj s použitím tzv. asperačnej zásady v zmysle § 41 ods.2 Tr. zák. už s použitím Nálezu Ústavného súdu SR č. 428/2012 a trest mu ukladal v sadzbe 10 rokov až 17 rokov a 9 mesiacov. Vzhľadom na vyššie uvedené správne uložil obžalovanému trest odňatia slobody na samej spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby a to vo výmere 10 rokov.

Obžalovaný vo svojom odvolaní žiadal, aby odvolací súd, čo do výroku o treste aplikoval ustanovenie § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Odvolací súd však dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre aplikáciu tohto ustanovenia. Obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že bol nútený k páchaniu trestnej činnosti vôbec neobstojí, pretože obžalovaný je dospelý človek a plne spôsobilý na právne úkony a musí si byť vedomý aj zodpovedný svojho protiprávneho konania. Taktiež je potrebné konštatovať, že v konaní nebolo ani preukázané, že by konkrétna osoba nútila obžalovaného páchať trestnú činnosť, podľa názoru odvolacieho súdu ide skôr o subjektívny pocit obžalovaného. Nie je dôvodom aplikácie ustanovenia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu ani tá skutočnosť, že má maloletú dcéru, o ktorú sa musí starať, pretože jeho bývala manželka sa o ňu nestará. Obžalovaný si bol vedomý, že má dcéru v osobnej starostlivosti a preto sa mal správať zodpovedne a nepáchať trestnú činnosť.

Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením súdu I. stupňa, ktorý podrobne uviedol prečo nebolo možné použiť ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody v zmysle § 39 ods.1 Tr. zák., na ktoré v podrobnostiach poukazuje.

V odvolaní špecifikované okolnosti a to najmä starostlivosť obžalovaného o maloleté dieťa, nezvládnutie rozpadu manželstva, čo viedlo k užívaniu psychotropných látok obžalovaného a taktiež páchanie trestnej činnosti pod nátlakom, nie sú vzhľadom na pomery obžalovaného a okolnosti prípadu takými skutočnosťami, ktoré by odôvodňovali použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu. Súd I. stupňa vo svojom rozhodnutí správne prihliadol aj na tieto okolnosti, a preto ukladal obžalovanému trest na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 10 rokov.

Iný druh trestu, ako nepodmienečný trest odňatia slobody, u obžalovaného neprichádzal do úvahy a aj výšku tohto trestu považuje odvolací súd za primeraný a zodpovedajúci zákonu.

Súd I. stupňa zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zák., keď mal za to, že so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného bude jeho náprava lepšie zaručená aj v ústave s minimálnym stupňom stráženia, hoci by mal byť podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, pretože bol súdený za obzvlášť závažný zločin.

Keďže ani vo výroku o uložení trestu prepadnutia vecí odvolací súd nezistil žiadne nesprávnosti, odvolanie obžalovaného, ako nedôvodné, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.